

Til nr. 2:

I stk. 8, 1. pkt., foreslås det, at det forhold, at en (dansk) repræsentant for en udenlandsk erhvervsdrivende udfører såkaldt fjernsalg til danske eller udenlandske kunder, ikke skal medføre, at den udenlandske erhvervsdrivende får fast driftssted i Danmark efter agentreglen. Repræsentanten kan være såvel en person, bortset fra en lønmodtager ansat hos den udenlandske erhvervsdrivende, som et selskab m.v.

Det bemærkes, at såfremt repræsentanten ikke har fuldmagt til at indgå aftaler for den udenlandske erhvervsdrivende, vil der efter de almindelige regler ikke være fast driftssted efter agentreglen. Forslaget omfatter derfor kun tilfælde, hvor repræsentanten udøver en fuldmagt til at binde det udenlandske foretagende.

Om repræsentanten er uafhængig eller ej er uden betydning. Det er ligeledes uden betydning om denne handler inden for rammerne af sin sædvanlige virksomhed. Det er således kun en betingelse, at repræsentantens *salgsvirksomhed* for den udenlandske erhvervsdrivende alene kan karakteriseres som fjernsalg. Som fjernsalg forstås efter 2. pkt. (passiv) ordreoptagelse fra danske eller udenlandske kunder via telefon, telex, telefax, EDI o.lign. Udøver repræsentanten også andre former for salgsvirksomhed for den udenlandske erhvervsdrivende – herunder naturligvis særligt opsøgende kundekontakt (personligt, pr. telefon el.lign.), men også mere generel markedsføring og rådgivning – finder 1. pkt. ikke anvendelse. Repræsentanten kan derimod godt udføre *andre opgaver* end salgsopgaver for det udenlandske selskab – således fx indpakning, opmagasinering, forsendelse, fakturering, opkrævning og produktion. Repræsentanten kan også fungere som fiskal repræsentant i relation til momslovgivningen, jf. forslaget § 2.

Med henblik på at modvirke udnyttelse af reglen – fx via opsplitning af salgsfunktionerne – foreslås det i 3. pkt., at reglen ikke finder anvendelse, hvis den udenlandske erhvervsdrivende – eller en hermed nærtstående person, eller fond eller trust stiftet af hvergiveren, eller et selskab som kontrolleres af den erhvervsdrivende, dennes nærtstående m.m. – i forbindelse med repræsentantens salg udøver nogen form for erhvervsmæssig virksomhed i Danmark, hvadenten der er tale om salgsvirksomhed eller anden virksomhed, der står i forbindelse med repræsentantens salg.

Den udenlandske erhvervsdrivende m.m. kan dermed fx ikke have aktivt opererende sælgere og rådgivere i Danmark inden eller i forbindelse med indgåelse af salgsaftalen eller udføre reparationer eller serviceydelser i Danmark efter selve salget. Den

udenlandske virksomhed kan heller ikke selv udføre virksomhed af forberedende eller hjælpende art som nævnt i OECD's Modeloverenskomst artikel 5, stk. 4, litra a-f.

Markedsføring gennem danske (eller udenlandske) medier skal i denne forbindelse ikke anses som værende »erhvervsmæssig virksomhed i Danmark«. Det forhold, at kunden fx pr. telefon kan kontakte den udenlandske erhvervsdrivende i udlandet med henblik på eksempelvis at modtage telefonisk teknisk support eller for at reklamere over mangler, skal heller ikke i denne forbindelse betragtes som værende erhvervsmæssig virksomhed i Danmark.

Den udenlandske erhvervsdrivende m.m. kan frit udøve salgsvirksomhed eller anden virksomhed i udlandet vedrørende de udenlandske kunder, som repræsentanten indgår kontrakt med for den udenlandske erhvervsdrivende.

Afslutningsvis bemærkes, at såfremt 1. pkt. ikke finder anvendelse, fx fordi den udenlandske erhvervsdrivende m.m. selv udøver salgsvirksomhed, må det afgøres efter den »almindelige« agentregel, jf. artikel 5, stk. 5, og stk. 6, i OECD's Modeloverenskomst, om der er fast driftssted i Danmark. Det får således (igen) betydning, om der er tale om en afhængig repræsentant eller ej, om en uafhængig repræsentant handler inden for rammerne af sin sædvanlige erhvervsvirksomhed eller ej o.s.v.

Til § 2

Til nr. 1:

Det foreslås for EU-foretagender at lempe bestemmelserne vedrørende den fiskale repræsentant. Kun foretagender uden for EU vil herefter være forpligtet til at kontrahere med en herboende repræsentant, der hæfter solidarisk for foretagendets registreringspligtige aktiviteter her i landet. Den fiskale repræsentant for EU-virksomheder skal herefter kun varetage de administrative forpligtelser over for myndighederne, således at de statslige told- og skattemyndigheder har en kontaktperson her i landet.

Til nr. 2:

Ikke-etablerede foretagenders afgiftspligtige aktivitet vil ofte være af midlertidig karakter, fx salg på en udstilling her i landet. Disse foretagender er derfor omfattet af reglerne i lovens § 60 for foretagender, der kun skal drives i kort tid, hvor der normalt afregnes i forbindelse med afslutning af afgiftsperioden. § 60 foreslås ændret, således at de statslige told- og skattemyndigheder også kan fravige kravet om en repræsentant.